

Slimo dziedināšana

Elders Dalins H. Ouks
no Divpadsmiit apustuļu kvoruma

Mums ir priesterības spēks, un katram no mums ir jābūt gatavam to atbilstoši izmantot.

Šajos nemiera laikos aizvien vairāk ticīgo cilvēku vērsas pie Tā Kunga pēc mierinājuma un dziedināšanas svētībām. Es vēlos runāt ar šo priesterības nesēju auditoriju par slimo dziedināšanu — ar medicīnas zinātnes, ticības lūgšanas un priesterības svētības palīdzību.

I.

Pēdējo dienu svētie tic, ka ir jāizmanto labākās pieejamās zinātniskās atziņas un metodes. Mēs ievērojam veselīgas ēšanas principus, nodarbojamies ar fiziskām aktivitātēm un ievērojam citus principus, kas palīdz saglabāt labu veselību, kā arī vērsamies pie ārstiem un ķirurgiem, lai atjaunotu veselību.

Medicīnas zinātnes izmantošana nav pretrunā ar mūsu ticības lūgšanām vai mūsu paļaušanos uz priesterības svētībām. Kad kāds prasīja priesterības svētību, Brigams Jangs jautāja: „Vai jūs esat lietojis kādus dziedniecības līdzekļus?” Tiem, kas atbildēja noraidoši, jo „mēs vēlamies, lai elderi uzliktu mums rokas, un mums ir ticība tikt dziedinātiem”, prezidents Jangs atbildēja:

„Tas ir kļājā pretrunā ar manu ticību. Ja mēs esam slimi un lūdzam To Kungu mūs dziedināt un izdarīt mūsu labā visu, kas ir nepieciešams, saskaņā ar manu glābšanas evaņģēlija sapratni, tikpat labi es varētu lūgt Tam Kungam likt mani kviešiem un kukurūzai augt, nearot pašam zemi un nesējot tajā sēklas. Man liekas atbilstoši, ka es izmantoju visus dziedināšanas līdzekļus, kas man ir pieejami, un tad lūdzu savu Tēvu Debesīs ... svētīt šo mana ķermeņa dziedināšanas veidu.”¹

Protams, ka mēs negaidām, līdz visas citas metodes tiktu izmantotas, pirms sākam lūgt ticībā vai arī sniedzam priesterības svētību. Ārkārtas gadījumos vispirms ir lūgšanas un svētības. Visbiežāk mēs izmantojam visas šīs iespējas vienlaicīgi. Tas saskan ar Svēto Rakstu mācību, ka mums „jālūdz vienmēr” (M&D 90:24) un ka viss jādara gudrībā un kārtībā.²

II.

Mēs zinām, ka pat viena ticības lūgšana mūsu mājās vai pielūgsmes vietās var būt pietiekama, lai dziedinātu slimo. Daudzas Rakstu vietas runā par ticības spēku dziedināt cilvēku. Apustulis Jēkabs mācīja: „Aizlūdziet cits par citu, ka topat dziedināti”, paskaidrojot, ka „daudz spēj taisna cilvēka lūgšana, darbodamās savā spēkā” (Jēkaba v. 5:16). Kad sieviete, kas aizskāra Jēzu, tika dziedināta, Viņš teica viņai: „Tava ticība tev palīdzējusi” (Mateja 9:22).³ Līdzīgi Mormona Grāmata māca, ka Tas Kungs „darbojas ar spēku, atbilstoši cilvēku bērnu ticībai” (Moronija 10:7).

Kāda nesen visā valstī veiktā aptauja atklāja, ka gandrīz 8 no 10 amerikāņiem „tic, ka brīnumi joprojām notiek mūsdienās līdzīgi, kā tie notika senatnē”. Apmēram trešdaļa no aptaujātajiem atzina, ka viņi ir „piedzīvojuši vai bijuši liecinieki dievišķai dziedināšanai.”⁴ Daudzi Pēdējo dienu svētie ir pieredzējuši ticības spēku slimo dziedināšanai. Mēs dzirdam par šādiem piemēriem starp ticīgajiem cilvēkiem arī citās

baznīcās. Kāds Teksasas žurnālists aprakstīja šādu brīnumu. Kad kāda piecus gadus veca meitene sāka elpot ar grūtībām un viņai sākās drudzis, viņas vecāki steidzās nogādāt viņu slimnīcā. Līdz brīdim, kad viņa tur nokļuva, viņas nieres un plaušas bija pārstājušas darboties, viņas temperatūra bija 41,7°C, un viņas ķermenis bija koši sarkans un pārklāts ar violetiem pleķiem. Ārsti atzina, ka viņa mirst no toksiskā šoka sindroma, kura cēlonis nav zināms. Kad šīs ziņas izplatījās līdz viņas ģimenei un draugiem, dievbijīgie cilvēki sāka lūgt par viņu un tika noturēts īpašs lūgšanu dievkalpojums viņu protestantu draudzē Vako, Teksasā. Brīnumainā veidā viņa pēkšņi atgriezās no drošas nāves un tika izrakstīta no slimnīcas nedaudz vairāk kā pēc vienas nedēļas. Viņas vectēvs rakstīja: „Viņa ir dzīvs pierādījums tam, ka Dievs atbild uz lūgšanām un dara brīnumus.”⁵

Patiesi, Mormona Grāmata māca, ka Dievs „parādās visiem tiem, kas Viņam tic, ar Svētā Gara spēku; jā, katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, darot varenus darbus, zīmes un brīnumus cilvēku starpā pēc viņu ticības” (2. Nefija 26:13).

III.

Šai auditorijai — pieaugušajiem, kuri ir Melhisedeka priesterības nesēji, un jaunajiem vīriešiem, kuri drīz saņems šīs pilnvaras, — es runāšu īpaši par dziedināšanas svētībām, izmantojot priesterības spēku. Mums ir priesterības spēks, un katram no mums ir jābūt gatavam to atbilstoši izmantot. Dabas katastrofu un finansiālo grūtību pašreizējais pieaugums parāda, ka mums šis spēks nākotnē būs nepieciešams vēl vairāk nekā pagātnē.

Daudzi Raksti māca, ka Tā Kunga kalpi „neveseliem ... rokas uzliks, un tie kļūs veseli” (Marka 16:18).⁶ Brīnumi notiek, kad priesterības spēks tiek izmantots, lai svētītu slimos. Es esmu pieredzējis šos brīnumus. Kā zēns un arī kā vīrs es esmu redzējis tikpat brīnumainas dziedināšanas, kādas ir aprakstītas Svētajos Rakstos, un tāpat daudzi no jums to ir pieredzējuši.

Priesterības spēka izmantošanā, lai svētītu slimos, ir piecas daļas: (1) iesvaidīšana, (2) iesvaidīšanas aizzīmogošana, (3) ticība, (4) svētības vārdi un (5) Tā Kunga griba.

Iesvaidīšana

Vecajā Derībā bieži tiek pieminēta iesvaidīšana ar eļļu kā daļa no svētības, kas dota ar priesterības spēku.⁷ Iesvaidīšana tika pasludināta par nepieciešamu iesvētīšanai⁸ un, iespējams, var tikt aplūkota arī kā simbols Debesu svētību izliešanai, kas izriet no šīs svētās rīcības.

Jaunajā Derībā mēs lasām, ka Jēzus apustuļi „svaidīja daudz vājus ar eļļu un darīja viņus veselus” (Marka 6:13). Jēkaba vēstule māca par iesvaidīšanas lomu saistībā ar citiem priesterības spēka dotiem dziedināšanas svētības elementiem:

„Ja kāds starp jums ir nevesels, lai viņš ataicina draudzes vecākus, un tie lai lūdz Dievu par viņu, to svaidīdami ar eļļu Tā Kunga Vārdā.

Un ticīga lūgšana izglābs slimo, un Tas Kungs viņu uzcelš” (Jēkaba v. 5:14–15).

Iesvaidīšanas aizzīmogošana

Kad kāds tiek iesvaidīts ar Melhisedeka priesterības spēku, iesvaidīšana tiek aizzīmogota ar to pašu spēku. Aizzīmogot kaut ko nozīmē — apstiprināt to, padarīt to saistošu iecerētajam mērķim. Kad elderi iesvaida slimu cilvēku un aizzīmogo iesvaidījumu, viņi atver debesu logus, lai Tas Kungs varētu izliet tās svētības, kuras Viņš vēlas sniegt konkrētajam slimajam cilvēkam.

Prezidents Brigams Jangs mācīja: „Kad es uzlietu savas rokas uz slimnieka, es sagaidu, ka Dieva dziedinošais spēks un ietekme izies caur mani līdz slimniekam, un slimība atkāpsies ...

Kad mēs esam sagatavojušies, ka mēs esam svēti trauki Tā Kunga priekšā, spēka straume plūst no Visuvarenā caur kalpojošā cilvēka ķermeni uz slimnieka ķermeni, un slimnieks tiek darīts vesels ...”⁹

Lai arī mēs zinām daudzus gadījumus, kad cilvēki, kuri tika svētīti ar priesterības pilnvarām, ir tikuši dziedināti, mēs reti kad runājam par šīm dziedināšanām publiskās sapulcēs, jo mūsdienu atklāsme brīdina, ka mums nebūs „lielīties ar šīm lietām, nedz runāt par tām pasaules priekšā; jo šīs lietas ir dotas jums jūsu labumam un glābšanai” (M&D 84:73).

Ticība

Ticība ir absolūti nepieciešama dziedināšanai ar debesu spēku. Mormona Grāmata pat māca, ka „ja nebūtu ticības starp cilvēku bērniem, Dievs nevarētu darīt brīnumus starp tiem” (Etera 12:12).¹⁰ Kādā ievērojamā runā par slimo svētīšanu prezidents Spensers V. Kimbals teica:

„Ticības nepieciešamība bieži netiek pietiekami novērtēta. Liekas, ka slimnieks un viņa ģimene nereti pilnībā paļaujas uz priesterības spēku un dziedināšanas dāvanu, kura, kā viņi cer, varētu būt kalpojošajiem brāļiem, tomēr lielāka atbildība ir tam, kurš tiek svētīts. ... Galvenais elements ir paša cilvēka ticība, ja vien šis cilvēks ir pie apziņas un ir rīcībspējīgs. Frāzi „tava ticība ir tev palīdzējusi” [Mateja 9:22] Skolotājs izmantoja tik bieži, ka tā kļuva gandrīz par dziesmas piedziedājumu.”¹¹

Prezidents Kimbals pat teica, ka „pārlietu bieža svētības saņemšana varētu norādīt uz ticības trūkumu vai slimā cilvēka centieniem nodot atbildību par ticības attīstīšanu elderiem tā vietā, lai to uzņemtos pats”. Viņš izstāstīja par kādu ticīgu māsu, kura saņēma priesterības svētību. Kad nākamajā dienā viņai jautāja, vai viņa vēlētos vēlreiz saņemt svētību, viņa atbildēja: „Nē. Es esmu iesvaidīta un svētīta. Priekšraksts ir izpildīts. Tagad tas ir atkarīgs no manis, lai saņemtu savu svētību caur ticību”.¹²

Svētības vārdi

Cita priesterības svētības daļa ir eldera pateiktie svētības vārdi pēc tam, kad ir aizzīmogots iesvaidījums. Šie vārdi var būt ļoti svarīgi, taču to saturs nav būtisks, un tie netiek pierakstīti Baznīcas pierakstos. Dažās priesterības svētībās — līdzīgi kā patriarha svētībā — vārdi, kas tiek runāti, ir svētības būtība. Taču dziedināšanas svētībā citas tās daļas — iesvaidīšana, aizzīmogošana, ticība un Tā Kunga griba — ir būtiskie elementi.

Ideāli būtu, ja elders, kurš dod svētību, būtu tik jutīgs pret Tā Kunga Garu, ka viņš zinātu un paziņotu Tā Kunga gribu caur svētības vārdiem. Brigams Jangs mācīja priesterības nesējiem: „Tā ir jūsu privilēģija un pienākums dzīvot tā, lai jūs zinātu, kad tiek runāti Tā Kunga vārdi un kad Tā Kunga griba jums tiek atklāta.”¹³ Kad tas notiek, izteiktā svētība tiek īstenota burtiski un brīnumaini. Dažos īpašos gadījumos es esmu pieredzējis tik skaidru iedvesmu dziedināšanas svētībā un esmu zinājis, ka tas, ko es saku, ir Tā Kunga griba. Tomēr līdzīgi kā vairumam no mums, kas kalpo, sniedzot dziedināšanas svētības, man bieži ir neskaidrība par vārdiem, kas man jāsaka. Dažādu iemeslu dēļ katrs elders piedzīvo izmaiņas savā jutīguma līmenī pret Gara iedvesmām. Katru elderu, kurš dod svētību, ietekmē tas, ko viņš vēlas konkrētā sirgstošā cilvēka labā. Katra no šīm un citām laicīgām nepilnībām var ietekmēt vārdus, ko mēs runājam.

Par laimi, dziedināšanas svētības vārdi neietekmē dziedināšanas rezultātu. Ja ticība ir pietiekama un ja Tas Kungs to vēlas, slimais cilvēks tiks dziedināts vai svētīts, neatkarīgi no tā, vai kalpotājs pasaka šos vārdus vai nē. Tāpat arī, ja kalpotājs pakļaujas savām vēlmēm vai pieredzes trūkumam un pavēl, vai arī saka svētības vārdus, kas pārsniedz to, ko Tas Kungs ir izvēlējis piešķirt saskaņā ar konkrētā cilvēka ticību, izteiktie vārdi netiks piepildīti. Tādejādi, brāļi, nevienam no elderiem nevajadzētu

atteikties piedalīties dziedināšanas svētības došanā, baidoties no tā, ka viņš nezina, ko teikt. Vārdi, kas tiek teikti dziedināšanas svētībā, var pacilāt un uzmundrināt to cilvēku ticību, kas tos dzird, tomēr svētības rezultāts būs atkarīgs no ticības un no Tā Kunga gribas, un nevis no vārdiem, kurus saka kalpojošais elders.

Tā Kunga griba

Jaunie vīrieši un vecākie vīri, lūdzu, īpaši ņemiet vērā to, ko es tagad teikšu. Kad mēs izmantojam neapšaubāmo Dieva priesterības spēku un kad mēs kā dārgumu glabājam Viņa solījumu, ka Viņš dzirdēs un atbildēs uz ticības lūgšanām, mums vienmēr jāatceras, ka ticība un dziedinošais priesterības spēks nevar radīt rezultātu pretrunā ar Viņa, kura priesterība tā ir, gribu. Šis princips ir mācīts atklāsmē, kas norāda, ka Baznīcas elderiem ir jāuzliek savas rokas slimajiem. Tā Kunga solījums ir, ka „tas, kam ir ticība Manī tikt dziedinātam un *nav nolemts nāvei*, tiks dziedināts” (M&D 42:48; uzsvars pievienots). Līdzīgi citā mūsdienu atklāsmē Tas Kungs paziņo, ka tas, kas „lūdz Garā, lūdz atbilstoši Dieva gribai ... tiek darīts tieši tā, kā viņš lūdz” (M&D 46:30).¹⁴

No šī visa mēs mācāmies, ka pat Tā Kunga kalpi, izmantojot Viņa dievišķo spēku gadījumā, kad cilvēkam ir pietiekama ticība tikt dziedinātam, nevar iedot priesterības svētību, kas dziedinās cilvēku, ja dziedināšana nav Tā Kunga griba.

Kā Dieva bērni, zinot Viņa lielo mīlestību un Viņa pilnīgās zināšanas par to, kas ir labākais mūsu mūžīgajai labklājībai, mēs Viņam uzticamies. Pirmais evaņģēlija princips ir ticība Tam Kungam, Jēzum Kristum, un ticība nozīmē uzticēšanos. Es sajutu šādu uzticēšanos runā, ko teica mans brālēns kādas pusaugu meitenes bērēs, kas bija mirusi no nopietnas slimības. Viņš teica šādus vārdus, kas pirmajā brīdī mani pārsteidza, bet tad pamācīja: „Es zinu, ka tā bija Tā Kunga griba, ka viņa nomira. Viņa saņēma labu medicīnisko aprūpi. Viņai tika dotas priesterības svētības. Viņas vārds bija lūgšanu sarakstā templī. Par viņu tika lūgts simtiem lūgšanās, lai viņa izveseļotos. Un es zinu, ka šajā ģimenē ir pietiekami ticības, lai viņa tiktu dziedināta, ja vien tā nebūtu bijusi Tā Kunga griba ņemt viņu mājās šajā laikā.” Tādu pašu uzticēšanos es sajutu citas izredzētas meitenes, kuras dzīvība audzēja dēļ nesen tika paņemta prom savos pusaudža gados, tēva vārdos. Viņš teica: „Mūsu ģimenes ticība ir Jēzū Kristū, un tā nav atkarīga no iznākuma.” Šīs mācības man ir tik patiesas! Mēs darām visu, ko mēs varam, lai dziedinātu mums mīļū cilvēku, un tad attiecībā uz iznākumu mēs uzticamies Tam Kungam.

Es liecinu par priesterības spēku, par ticības lūgšanas spēku un par šo principu patiesumu. Vairāk par visu es liecinu par To Kungu, Jēzu Kristu, kura kalpi mēs esam, kura augšāmcelšanās sniedz mums pārliecību par nemirstību un kura veikta Izpirkšana sniedz mums mūžīgās dzīves iespēju, kas ir lielākā no visām Dieva dāvanām. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. *Discourses of Brigham Young*, izv. John A. Widtsoe (1954), 163. lpp.
2. Skat. Mosijas 4:27.
3. Skat. arī Marka 10:46–52; Lūkas 18:35–43.
4. *U.S. Religious Landscape Survey: Religious Beliefs and Practices: Diverse and Politically Relevant* (The Pew Forum on Religion and Public Life, June 2008), 34, 54, <http://religions.pewforum.org/reports#>.
5. Skat. Steve Blow, “Sometimes, ‘Miracles’ Are Just That,” *Dallas Morning News*, 2000. g. 30. janv., 31A.
6. Skat. arī Mateja 9:18; Marka 5:23; 6:5; 7:32–35; 16:18; Lūkas 4:40; Ap. d. 9:12, 17; 28:8; Mācība un Derības 42:44, 48; 66:9.

7. Skat., piemēram, 2. Mozus 28:41; 1. Samuēla 10:1; 16:13; 2. Samuēla 5:3.
8. Skat. 2. Mozus 8:10–12.
9. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 252; skat. arī Russell M. Nelson, “Neither Trust in the Arm of Flesh,” *Liahona*, 2010. g. marts, 40; *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 474. lpp.
10. Skat. arī 1. Nefija 7:12; Mācība un Derības 35:9.
11. “President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick,” *Tambuli*, 1982. g. aug., 36–37. lpp.
12. *Tambuli*, 1982. g. aug., 36. lpp.
13. *Teachings: Brigham Young*, 68. lpp.
14. Skat. arī 1. Jāņa 5:14; Helamana 10:5.